

[Indenrigsministeren.]

rende Boligbyggeri. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem udtalte, at denne Lov ikke i et og alt byder, hvad det ærede Medlem kunde ønske, og hvad han og hans Medforslagsstillere her har foreslaaet, men man er dog gennem Loven af 4. April 1928 principielt gaaet ind for den Hovedbetragtning, som er det ærede Medlems, og som har fundet sit Udtryk i Lovforslaget. Der er altsaa faktisk ved denne Lov sket noget betydeligt paa dette Omraade, noget, som i væsentlig Grad imødekommer Forslagsstillerne paa betydelige Punkter. Derfor kan jeg ikke nægte, at det undrer mig lidt, at man nu kommer igen med et Lovforslag ligelydende med det, der har været til Behandling her i den foregaaende Samling, og paa ny kræver Ændringer og Udvidelser paa dette Omraade blot et halvt Aar efter den sidste Ordning, hvad Beskatning paa faste Ejendomme til Boligbrug angaar. Jeg kan derfor ikke tilsi-ge det ærede Medlem Regeringens og min Medvirkning til Gennemførelse af Lovforslaget, jeg mener ikke at kunne anbefale det til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Elgaard: Den Adgang, som Kommunalbestyrelserne har til med Indenrigsministeriets Billigelse at fritage Nybygninger for kommunal Ejendomsskat, forlængedes i sidste Rigsdagssamling til at gælde til 1943. Venstres Stilling til de to her behandlede Lovforslag er ikke ændret fra i Fjor, og jeg kan i Henhold til tidligere Udtalelser si-ge, at Venstre ikke kan medvirke til deres Gennemførelse.

Hauge: Jeg skal følge det af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne givne Eksempel og kun udtale mig ganske kort om de foreliggende Lovforslag, der er enslydende med Lovforslag, som tidligere er blevet behandlet her i Rigsdagen, men ikke er blevet til Lov. Siden da er der vedtaget en Lov vedrørende Boligbyggeri, som i Virkeligheden til en vis Grad opfylder de Krav, der stilles i hvert Fald i et af Lovforslagene. I denne Lov vedrørende Boligbyggeri er det i § 1 bestemt, at Indenrigsministeren, naar Kommunalbestyrelserne andrager derom, kan træffe Bestemmelse om, at Beboelsesejendomme, hvis Opførelse paabegyndes efter nærværende Lovs Ikrafttræden, helt eller delvis fritages for den paa Bygningen faldende Del af Kommunens Ejendomsskat indenfor en Tidsgrænse, der ikke kan udstrækkes ud over 1. April 1943. Desuden er det i samme Lov bestemt, at hidtil gældende Skatte-

lempelser for allerede opførte Bygninger kan træde i Kraft ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning i samme Tidsrum, altsaa indtil 1943. Denne Lov tilfredsstillede ikke helt de Krav, som fra vor Side har været stillet, idet vi ogsaa har forelagt Lovforslag her i Rigsdagen sigtende til at give videre Skattelempelser for Ejendomme; vore Forslag kunde ikke gennemføres, mere kunde ikke naas i sidste Rigsdagssamling end det, der er naaet gennem Loven om Boligbyggeri. Denne Lov vedrører kun de kommunale Skatter, medens de foreliggende Lovforslag ogsaa vedrører Statsejendomsskatten. Naar vi ikke i Aar har forelagt vore Ønsker paa ny for den høje Rigsdag, skyldes det den Omstændighed, at vi har den Opfattelse, at det vil være ganske omsonst, og at der ikke er nogen Mulighed for, efter at man i sidste Rigsdagssamling har faaet Loven om Boligbyggeri vedtaget, allerede nu at naa videre.

Det, der her foreslaas, er i Virkeligheden en fuldstændig Omlægning af Ejendomsskylden. Egentlig burde Lovforslaget være forelagt som Forslag til Ændringer i Loven om kommunal Grundskyld, men det er kun en formel Betragtning, som jeg ikke skal komme videre ind paa, jeg skal kun udover, hvad jeg allerede har sagt, si-ge, at vi har den Opfattelse, som ogsaa deles af Forslagsstillerne, og som de har givet Udtryk for, at Ejendomsbeskatningen, som vi har den nu, ikke er rationel; det er irrationelt at beskatte Bygningerne, at beskatte Arbejdet, navnlig i en Tid, da det er vanskeligt at faa Bygninger tilvejebragt; men da der efter vor Opfattelse, som sagt, i Øjeblikket ingen Mulighed er for at naa videre, end vi allerede er naaet, saa man maa gemme Spørgsmaalet til bedre Tider, kan jeg indskrænke mig til de Bemærkninger, jeg her har gjort. Jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes Forslagsstillerne i Udvalget at faa mere Tilslutning, end der naaedes i sidste Rigsdagssamling, men efter de Udtalelser, der foreligger nu fra den højt-ærede Minister, og som er en Fortsættelse af de Udtalelser, Ministeren fremsatte i Fjor, og efter Afvisningen fra Venstres Ordfører er der ikke meget Haab om, at der kommer noget ud af Udvalgets Arbejde; men nu faar vi prøve.

Fibiger: De foreliggende Lovforslags Gennemførelse vil bevirke, at man faar forskellige Slags Ejendomsbesiddere, nogle, der skal betale Skat baade af Bygninger og Jord, andre, som kun skal betale af Jorden. Det forekommer mig ikke at være